

— Въ манастиря ли?

— Да! Заповѣдайте за малко да видите нашитѣ, дума ученикѣтъ. Азъ се съгласихъ и влѣзохъ. Веднага излѣзнаха бащата, майката, братята и сестритѣ да ме посрѣщнатъ.

— Скоро кафе! поржча бащата.

— Нѣма врѣме, оговарямъ азъ. Бързамъ. Влакѣтъ ей-сега ще прихвучи.

Селото Своге и околната мѣстность.

— Има още 20 минути, настоява той и подава столъ.

Моя приятель бѣше дошелъ съ сѣмейството си да прѣкара горещинитѣ въ Свогеския манастиръ. Ала манастирътъ е много сиромашки. Една низка староврѣмска черква и двѣ-три одаи — ето цѣлата манастирска сграда. Между полузазрушенитѣ сгради и стѣни лежи доста широчекъ дворъ,